

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 17. marca 2011 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **M. M.**, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaného M. M., vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23To 127/2010, sa Krajskému súdu v Trenčíne **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 6. júla 2010, sp. zn. 1 T 96/2009, bol obžalovaný M. M. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovanému M. M. bol podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. a §§ 36 písm. l/, 37 písm. m/, 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 a ½ (tri a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výroky o treste odňatia slobody uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 09. decembra 2009, sp. zn. OT 13/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 27. apríla 2010, sp. zn.

5To 7/2010, a rozsudkom Okresného súdu Trnava z 25. mája 2010, sp. zn. 3T 131/2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný M. M. odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Včas podané odvolanie písomne odôvodnil sám i prostredníctvom svojho obhajcu. Trestná vec bola v dôsledku podaných odvolaní predložená druhostupňovému súdu 10. novembra 2010, pričom bola v zmysle platného rozvrhu práce krajského súdu pridelená na vybavenie do senátu JUDr. O. G. pod. sp. zn. 23To 127/2010, ktorý vo veci určil termín verejného zasadnutia na 24. februára 2011.

Obžalovaný M. M. na verejnom zasadnutí predložil súdu písomný návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. (č. l. 269). Svoj návrh odôvodnil tým, že iba v januári 2011 sa prostredníctvom tlače a médií dozvedel, že 105 sudcov Slovenskej republiky podpísalo petíciu pod názvom „päť viet,, kde je uvedené, že ich sudcovská nezávislosť, nestrannosť i objektivita rozhodovania je ovplyvňovaná politickými, policajnými a prokurátorskými štruktúrami v takom rozsahu, že im bráni v nezávislom a spravodlivom rozhodovaní. Uvedenú petíciu podpísali aj sudcovia Krajského súdu v Trenčíne, a preto žiada, aby jeho vec bola tomuto súdu odňatá a prikázaná na rozhodnutie inému krajskému súdu, ktorý vo veci objektívne a spravodlivo rozhodne.

Vo veci sa vyjadrili všetci sudcovia krajského súdu (č. l. 270-275), z ktorých ani jeden sa necítil zaujatý, pretože obžalovaného nepoznajú a vec bola 4. marca 2011 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade predloženého návrhu a po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že návrh obžalovaného M. M. na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky **nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.**

Inštitút odňatia a prikázania veci v zmysle citovaného ustanovenia znamená prelomenie vyššie citovanej ústavnej zásady a je výnimočným opatrením. Možno ho uplatniť len vtedy, ak pre tento postup existujú dôležité dôvody. Platná právna úprava bližšie nedefinuje pojem „dôležité dôvody“, ale je nepochybné, že musí ísť o skutočnosti, ktoré sú svojou povahou výnimočné.

Za dôležitý dôvod v zmysle citovaného zákonného ustanovenia podľa ustálenej súdnej praxe treba považovať aj zistenie takých konkrétnych skutočností, ktoré pre svoju závažnosť môžu opodstatňovať vznik pochybností o nezaujatosti príslušného súdu, znamenajúcej napokon vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu, vrátane predsedu a podpredsedu z rozhodovania.

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Pod pojmom pomer k prejednávanej veci sa rozumie, že uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednanou trestnou činnosťou a pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých sa úkon priamo dotýka, sú najmä strany trestného konania.

Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

V posudzovanej veci podstatu námietok obžalovaného tvoria námietky, že niektorí sudcovia krajského súdu mali podpísať petíciu „päť viet“, z čoho vyvodzuje pochybnosti o ich nezaujatosti.

Ako už bolo vyššie uvedené o námietkach, ktoré spočívajú na iných dôvodoch, než sú taxatívne vymenované v § 31 Tr. por. sa nekoná. Najvyšší súd sa preto nemohol zaoberať otázkou, či sú zákonní sudcovia (senát 23 To) vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného. Bezpredmetné je potom zaoberať sa aj otázkou, či ostatní sudcovia Krajského súdu v Trenčíne sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci.

Obžalovaný M. M. vo svojom podaní žiadny právne relevantný dôvod pre odňatie veci príslušnému súdu neuviedol. Príslušní sudcovia nie sú vo veci vylúčení, neboli splnené zákonné podmienky pre odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 17. marca 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová